

Η Μικρή Παράκληση στην τοπική κοινότητα του Αγίου Γεωργίου Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 7 Αυγούστου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων μετέβη στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην τοπική κοινότητα του Αγίου Γεωργίου Δοβράς Βεροίας, όπου χοροστάτησε στον Εσπερινό της εορτής του Αγίου Καλλινίκου Επισκόπου Εδέσσης και στη Μικρή Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τό ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα».

Χθές ἐορτάσαμε τή μεγάλη δεσποτική ἐορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας καί γίναμε καί ἐμεῖς νοερά, μαζί μέ τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, θεατές τοῦ μεταμορφουμένου Κυρίου, τοῦ Κυρίου μας πού δέν ἄλλαξε μορφή, ἀλλά ἄφησε στούς τρεῖς προκρίτους τῶν μαθητῶν νά δοῦν ἔστω καί γιά λίγο τό φῶς καί τή λάμψη τῆς Θεότητός του, αὐτῆς πού εἶχε ἀνέκαθεν. Γιατί τό φῶς εἶναι χαρακτηριστικό τῆς θείας φύσεως, γι' αὐτό καί ὁ Χριστός διακήρυξε ὅτι «Ἐγώ εἰμί τό φῶς τοῦ κόσμου». Αὐτός εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, τό φῶς τό ὁποῖο ἀκτινοβολεῖ σέ ὅλο τόν κόσμο καί τό ὁποῖο εἶχε καλυμμένο μέ τήν ἀνθρώπινη φύση του, γιατί εἶναι τόσο λαμπρό, εἶναι τόσο ἐκτυφλωτικό πού εἶναι ἀδύνατο στόν ἄνθρωπο νά τό δεῖ μέ τά χοϊκά μάτια του καί νά τό ἀντέξει.

Αὐτό τό φῶς τό ἄκτιστο, πού εἶναι ἐνέργεια τῆς θείας φύσεως, ἔχει καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Τό ἔχει, γιατί ὡς Θεοτόκος, ὡς αὐτή πού γέννησε τόν Χριστό, ἐγινε δοχεῖο τοῦ Φωτός, τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τόν κράτησε ἐπὶ ἐννέα μήνες στήν κοιλία της. Τό ἔχει ὅμως καί γιατί μέ τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός της διατήρησε τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού ἔλαβε, ἔχοντας τόν Θεό «ἐνοικοῦντα καί μένοντα» στήν ὑπαρξή της, σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεσή του ὅτι θά κατοικεῖ μέσα σέ

κάθε άνθρωπο πού ζεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του.

Αὐτό ἔκανε ἡ Κυρία Θεοτόκος σέ ἀπόλυτο βαθμό καί γι' αὐτό ἔχει καί τό φῶς τοῦ Θεοῦ, ὄχι βεβαίως κατά φύσιν, ἐπειδὴ εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλά κατά χάριν. Μάλιστα ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νά χαρίζει αὐτό τό φῶς πού τήν περιβάλλει καί στόν οὐρανό καί σέ ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους πού τῆς τό ζητοῦμε καί τήν παρακαλοῦμε γι' αὐτό.

Καί ἐάν τό φυσικό φῶς εἶναι ἀπαραίτητο γιά τή ζωή μας καί τή ζωή ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, διότι χωρίς φῶς δέν ὑπάρχει ζωή, πολύ περισσότερο ἀπαραίτητο εἶναι τό πνευματικό φῶς, τό θεῖο φῶς, γιατί χωρίς αὐτό βρισκόμαστε στό σκοτάδι πού δημιουργεῖ ἡ ἁμαρτία. Ἡ ἁμαρτία εἶναι αὐτή πού διώχνει ἀπό τήν ψυχή μας καί ἀπό τόν κόσμο τόν Θεό καί τή χάρη του, καί ὅπου δέν ὑπάρχει Θεός, δέν ὑπάρχει καί τό φῶς του, καί ἔτσι δέν μπορούμε οὔτε νά δοῦμε οὔτε νά βαδίσουμε στή ζωή μας. Καί ὅπως ἡ ἔλλειψη τοῦ φυσικοῦ ἀλλά καί τοῦ τεχνητοῦ φωτός μᾶς δημιουργεῖ, ἐκτός ἀπό τά πρακτικά προβλήματα, στενοχώρια καί δυσφορία καί κατάθλιψη, γιατί κανεῖς ἀπό ἐμᾶς δέν μπορεῖ νά ζεῖ διαρκῶς μέσα στό σκοτάδι, πολύ περισσότερο μᾶς δημιουργεῖ προβλήματα τό πνευματικό σκοτάδι πού εἶναι συνέπεια τῆς ἁμαρτίας.

Γι' αὐτό καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἐκτός ἀπό τά ἄλλα αἰτήματα πού ἀπευθύνει πρὸς

τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο τῆς ζητᾶ καί νά τόν φωτίσει μέ τίς ἀκτίνες τοῦ δικοῦ της φωτός καί νά διώξει τό ζοφερό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας του.

«Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσιν, λάμπρυνον Παρθένε, τό ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα», ψάλλει, καί μαζί του ψάλλαμε καί ἐμεῖς ἀπόψε.

Ζητήσαμε ἀπό τήν Παναγία μας τό φῶς της, γιατί ὅπου εἰσέρχεται τό φῶς, ἐξαφανίζεται τό σκοτάδι ἀλλά καί ἡ ἀδυναμία πού δημιουργεῖ στόν ἄνθρωπο νά δεῖ ποῦ βαδίζει, νά διακρίνει τό καλό ἀπό τό κακό, νά ἀποφύγει τίς παγίδες καί τά ἐμπόδια πού στήνει ὁ πονηρός, νά συνειδητοποιήσει τούς ρύπους τῆς ἀμαρτίας μέσα στούς ὁποίους ζεῖ καί νά τούς καθαρίσει μέ τόν προσωπικό του ἀγώνα, μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας καί μέ τήν ἐξομολόγηση.

Τή σημασία ἀλλά καί τήν ἀναγκαιότητα αὐτοῦ τοῦ αἰτήματος πού ἀπευθύναμε ἀπόψε πρός τήν Παναγία μητέρα μας, πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, μᾶς τονίζει μέ τή ζωή του καί ὁ μέγας ἅγιος καί θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ὁποῖος παρακαλοῦσε νύκτα καί ἡμέρα τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἐπαναλαμβάνοντας τήν ἴδια φράση καί λέγοντας «Φώτισόν μου τό σκότος, φώτισόν μου τό σκότος». Καί ἡ δέησή του ἦταν τόσο ἐπίμονη καί τόσο θερμή, ὥστε ἡ Κυρία Θεοτόκος ἀνταποκρίθηκε καί, σύμφωνα μέ τόν Βίο του, ἐμφανίσθηκε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὡς ἀπεσταλμένος της καί εἶπε στόν

ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ ὅτι ἔρχεται ἐκ μέρους τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου γιά νά τόν διαβεβαιώσει ὅτι θά ἔχει τή βοήθεια καί τήν προστασία της καί σέ αὐτή τή ζωή καί στή μέλλουσα.

Ἄς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί ἄς παρακαλοῦμε τήν Κυρία Θεοτόκο νά φωτίζει καί τή δική μας ζωή καί τή δική μας ψυχή, ἀλλά καί ἄς ἀγωνιζόμεθα νά τήν διατηροῦμε καθαρή ἀπό τήν ἁμαρτία μας, ζώντας σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Υἱοῦ της, ὅπως καί Ἐκείνη, γιά νά διατηροῦμε τό φῶς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ πού μᾶς προσφέρει καί λαμβάνουμε ἀπό τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας πάντοτε στήν ψυχή μας, ὥστε νά μὴν βρισκόμαστε στό πνευματικό σκοτάδι ἀλλά μέσα στό φῶς τοῦ Θεοῦ.

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)